

UN TEMPS FAVORABLE PER A LA CONVERSIÓ

Dimecres que ve, amb el ritu alhora senzill i solemne de la imposició de la cendra, iniciarem el temps de quaresma. Per a molts batejats açò ja no significa gran cosa, perquè les tradicions religioses que configuraven culturalment la vida de la nostra societat durant este temps, com el dejuni, l'abstinència, algunes privacions voluntàries o exercicis de pietat com el Via crucis, han perdut significat. Uns altres les mantenen, però les viuen com un costum. Estes pràctiques no són una fi en si mateixes, sinó una ajuda perquè recorreguem el camí espiritual de conversió i arribem a la Pasqua amb un cor renovat. Per a viure millor este temps de gràcia, vos convida que reflexionar sobre tres actituds que sovint poden aparéixer en la nostra vida.

És fàcil caure en la temptació de pensar que la felicitat ens la donen les coses. Si això ocorre, en nosaltres prevaldrà el desig de tindre, d'acumular i de consumir. Però este no és el camí per a la verdadera alegria, perquè quan ja tenim el que busquem, ens sentim insatisfets i apareixen nous desitjos en el nostre cor. L'ambició, més que felicitat, a la llarga genera una gran insatisfacció. La quaresma pot ser una ocasió per a redescobrir que l'autèntica bellesa de la nostra vida no està tant a acumular quant a sembrar el bé i compartir.

Sovint recorrem a Déu en algunes situacions que ens preocupen, però som inconstants i ens cansem amb molta facilitat. Mentre que Jesús ens exhorta a pregar "sempre sense desanimar-nos" (Lc 18,1), ens oblidem de donar gràcies quan la inquietud ha passat, o deixem de pregar perquè pensem que Déu no ens escolta. Els cristians tenim les mateixes dificultats i problemes que els altres éssers humans. La fe no ens lliura d'elles, però l'oració ens permet afrontar-les units a Crist, viure-les amb esperança i tindre un cor agraït.

Tots volem ser cada dia millors, però sabem que no és fàcil: quan ja hem superat una temptació, amb facilitat tornem a caure en ella. Necessitem demanar perdó a Déu constantment i, no obstant això, ens desanimem i oblidem que Déu no es cansa mai de perdonar. Desitgem un món més just, però ens costa comprometre'ns en la lluita per aconseguir-lo i, sobretot, ens resulta difícil compartir els nostres béns amb els necessitats.

Som esclaus de les coses? Perdem l'esperança en Déu i abandonem l'oració? Ens cansem de demanar perdó a Déu perquè la seua gràcia ens ajude a ser millors? Ens costa acostar-nos als qui ens necessiten? Si ens ocorre això i practiquem el dejuni, l'oració i l'almoïna amb autenticitat, la quaresma serà un temps de gràcia i de creixement espiritual.

**Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València*